

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *R. F.*

Cím: *Békeszavazás a Belváros szívében*

Forrás: *Független Magyarország*

(Hely) *1950. V. 1.* (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy: *327.31*

Hely:

Idő: *"1950"*

Személy:

Helyszám:

1950 MAJ - 1.

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

ÉLJEN SZTÁLI

Békeszavazás a Belváros szívében

Este nyolc óra. A Váci-utca fényesen kivilágított, árutól roska dozó kirakatai előtt ilyenkor hullámzik legélénkebben a járókelő tömege. Ez az este talán még mozgalmasabb, mint a többi. A egyébként csendes kis Piarista utca is szokatlanul élénk. A környék lakói az *Ady Endre-gimnáziumba* igyekeznek tömbgyűlésre hogy megalakítsák békevédelmi bizottságukat. Az iskolával szemközt OKISz-székház homlokzatára reflektorok fényében most rakják fel a díszítést, a Duna felől menetelő fiatalok ütemes lépteinek dobbanását, zengő énekét hozza a friss áprilisi szél. Mindenütt az ünnepre készülődés lelkes hangulata árad.

Lelkes a hangulat odafenn az iskola második emeletén is, ahol az ipari szaktanárképző tanfolyam menzájának kék viaszosvászonnal borított asztalainál gyülekeznek a Váci-utca, Régiposta-utca, Galamb-utca, Március 15-tér által határolt háztömb lakóinak többszázfőnyi tömege.

„Szükség van a békére, hogy alkothassunk”

— Látja lakótársam — magyarázza a mellette ülő idős férfinak egy fiatalabb — ezt a menzát is a népi demokrácia teremtette alig néhány hét alatt.

Ahová csak néz az ember, mindenütt az alkotásozók egész sora. Ezért van szükség a békére,

Jöjjön, nézze csak meg a konyhán a hatalmas gázüstöket... Közben mind sűrűbb sorokban jönnek a régi Belváros szívének lakói. Itt vannak a Régiposta-utca, a Galamb-utca régi iparos- és kereskedő cégeinek tulajdonosai. Nagy számban vannak képviselve az értelmiségiek, orvosok, ügyvédek, tisztviselők.

A Piarista-rendház főnöke a békegyűlésen

Jóval a gyűlés kezdete előtt érkezik Rokka Pál, a Piarista-rendház főnöke, Pávó Nándor fiatal piarista atya társaságában. Közli a gyűlés rendezőségével, hogy Sik Sándor, a piarista rend magyarországi főnöke, mint a tömb lakója szintén részt akart venni a gyűlésen, de hivatalos ügyben váratlanul Vácra kellett utaznia, ezért őt bízta meg képviselőjével. A szerzetesrendek külön nyilatkozatban is állást foglaltak a béke mellett, de a piaristák szükségesnek tartják, hogy a gyűlésen való jelenlétükkel is hitet tegyenek a béke mellett.

Hetven év körüli sápadt öregember lép a rendezőség asztalához. — Besnyő Béla galambutcai képező keretű vagyok — mutatkozik be betegágyamból keltem fel, de eljöttem, hogy le ne maradjak az aláírási ívről, mert a békéért én is harcolni akarok.

Kossuth-díjas tudós, sztahanovista élmunkás, újtó tisztviselő

Lelkes hangulatban került sor a gyűlés megnyitására. A lelkesedés még fokozódik, amikor Szemere tömbmegbízott javaslatot tesz a békebizottság megválasztására és ki-derül, hogy

az előterjesztett névsorban a többi között ismert Kossuth-díjas tudós, sztahanovista, élmunkás, többszörös újtó is van.

Igy választják meg nagy éljenzés közepette a bizottság elnökeül dr. Zselyonka László egyetemi kutató-intézeti tanár, Kossuth-díjas biológus, titkárául **Sovák Károlyt**, a

VASÉRT sztahanovista dolgozóját, tagjaiul dr. Kéler Tibort, a Pénzügyintézeti Központ újtó tisztviselőjét, Balogh Sándort, Baráth Mihályt, a VASÉRT dolgozóit és másokat. A tetszésnyilvánításra rögtön kritika is elhangzik: egy felszólaló kifogásolja, hogy nők nincsenek a bizottságban. A gyűlés nyomban felhatalmazza a békebizottságot, négy nőtaggal egészítse ki önmagát, hiszen köztudomású, hogy a nők a legodaadóbb harcosa a békének, nem hiányozhatnak hátebből a bizottságból.

Mintegy igazolásul az első felszólaló mindjárt nő: *Lajta Béláné* a gyűlés előadója. A háború szenvedett minden asszony vádjaként hangzanak szájából a szavak

Mindenkinek tennie kell valamit a béke érdekében

— Még csak öt esztendeje, hogy végetért a háború. Öt éve, hogy feljöttünk a pincékből, hogy ragacsos fekete kenyeret ettünk. Még most is siratjuk elvesztett testvéreinket, fiainkat, s az imperialisták ismét a háború tűzcsóvját akarják a világra szabadítani.

Ne tűrjük, hogy ismét lángba borítsák a világot, aláírásunkkal ébresszük rá őket, hogy a világ dolgozó százmilliói békét akarnak.

És megindul a felszólalások sora. *Falus Lajos, Berényi János, Várkonyi Sándorné, Soós József, Neuwirth Miklós*: valamennyiüknek van valami rettenetes háborús élménye, ami arra készíti, hogy fokozott erővel harcoljon a békéért.

Nagy figyelem kíséri *Zselyonka* professzor felszólalását. Mint orvos megemlíti, hogy az a jó doktor, aki meg tudja előzni a betegséget.

A békéért küzdőknek is arra kell törekedniük, hogy megelőzzék, elhárítsák a háború veszélyét.

Mindenkinek tennie kell valamit a béke érdekében.

A jelenlévőknek nem is kell biztatás, nyomban hozzá akarnak fogin a békeívek aláírásához. Alig lehet nekik megmagyarázni, hogy a rend kedvéért várniok kell másnapig, amikor a békevédelmi bizottság tagjai sorra elviszik az íveket mindenkihez.

„Minden jó kereszténynek a béketáborban a helye!”

Szombat reggel kezdődött meg az aláírások gyűjtése és déire jó párezerre szaporodott a tömb területén. A békevédelmi bizottság a Március 15-téri belvárosi plébánián felkereste Balázs Lajost, a belvárosi templom plébánosát. Balázs plébánoson pár nappal előbb a Rókus-kórházban mandulaműtétet hajtottak végre, előző nap hagyta el a kórházat, ezért nem vehetett részt a békegyűlésen, de mint kijelentette,

örömmel írja alá az ívet, hogy híveinek ezzel is példát mutasson: minden jó kereszténynek a békéért küzdők táborában a helye.